

این صدای عشق کیست؟

می چکداز ناودان

می رود ! اما کجا؟ !

سر به سوی آسمان

*

این صدا له می شود

زیر پای مردمان

چرخ های زندگی

رد شده از روی آن

*

این صدا گم می شود

روی چارچوب دروغ

در میان دغدغه

*

مثل خوابی در پتو

زیر حجم وسوسه

یا شبیه ساعتی بی عقربه

*

ریشه کن هم می شود
این صدا از بیخ و بن
روزگار ما فقط
آهن و سنگ و بتن
*

این صدا خوابیده است
روی یک ظرف بلور
چشم هایش را بین
محو یک رویای دور
*

تا که بردارد ترک
عاقبت می شکنند
این صدا در انشک شور
*

این صدا تب کرده است
روی قلبی یخ زده
دست هایش را بگیر
در شبی ماتم زده
*

زیر باران مانده است
این صدا ترسیده است
یک نفر از دست او
سکه را دزدیده است!

*

این صدا جا مانده است

روی احساس شعور

رو به روی آینه

پشت یک چشمان کور

*

این صدا گریان شده

در عبوریش خستگی

دوره گردی می کند

خسته از این خستگی

*

این صدا تنها شده

این صدا غمگین شده

مثل رختی روی بند

ساکت و سنگین شده

*

این صدا لرزان شده

روی شرم از گفتگو

توپ بازی می کند

با سکوتی روبه رو

*

این صدا در یک افق

می پرد تا آسمان

می نشیند روی غم

می رود تا بیکران

*

این صدا بر بال باد

رفته است تا آرزو

او شبیه خواهش است

پاره پاره ، زیرورو

*

این صدا رد می شود

از کنار هر کسی

باز می ماند دلش

روی هر خاروختی

*

این صدا در جوی آب

تا صداقت می رود

از کنار رهگذر

تا نهایت می رود

*

این صدا بر برگ گل

یا میان آتش است

زردو نارنجی و سرخ

شعله های سرکش است

*

این صدا همچون کلاغ

می نشیند روی بام

هرکسی سنگی به دست

می زند بر روی بام

*

باز پارو می شود

این صدا در لای برف

این صدا گم می شود

لابه لای فکر و حرف

*

این صدا شرمزده شد

بر زیان نلسزا

این صدا ماسیده شد

با گناهی ناروا

*

این صدا در پاکت است

پاکتی بی انتها

باز می ریزد از آن

تکه های بی ریا

*

این صدا مثل من است

در به در ، بی خانمان

روی دوش خاطرات

در کنار این و آن

*

این صدا در گوش توست

می چکد از ناودان

می رود! اما کجا؟!

سر به سوی آسمان!!

...